

Tınaz Titiz

Heybeliada'ya Çıkarma Gemisi

Bir belediye başkanın söyledikleri ve bizi yönetenlerin hali.

Heybeliada'da neredeyse bir mahallenin yanmasına yol açan yangından sonra bir yayın kanalı belediye başkanı ile görüşüyor:

- Sn. Başkan, bu ve bundan evvelki yangınlarda hep itfaiyenin yetersizliği ve geç gelişinden şikâyet ediliyor. Ne diyeceksiniz?

- İlk olarak şu var. Bu evlerin çoğu tahta, yani odundan; ahşap deniliyor. Birincisi, evler tahta olduğu için çabuk yanıyor.

- İkincisi; mevcut itfaiye takımı böyle büyük yangınlarda yetersiz kalıyor. Bu defa Anadolu yakasından yardım istiyoruz, onlar da ancak geliyorlar. Bizim çıkarma gemimiz olsa daha çabuk gelebilirler; dolayısıyla çözüm çıkarma gemisi almaktır.

Özet olarak aktarılan bu görüşmede küçük bazı farklılıklar olabilir ama anlam aynen böyledir. Yani;

- Evler tahta(!)dır, tahta yanar,

- İtfaiye ekibimiz iyidir ama yangın büyüktür,

- Yardımsız olmaz, yardım ise çıkarma gemisiz olmaz,

- Ve sonuç: ne kadar çıkarma gemisi o kadar çabuk sönen yangın.

Bu görüşme mümkünse hiç değiştirilmeden, bant çözümlemesi olarak basılmalı, çoğaltılmalı ve ilköğretim okullarından üniversitelere kadar tüm eğitim kurumlarında okutulmalı ve okutulması -mümkünse- bu bir devlet politikası haline getirilmelidir.

Bu görüşmenin kayıtlarının ardına şu aşağıdakilerin de eklenmesi gerekmeyebilir; çünkü kafası karışık olmayan normal insanlar şu birkaç maddeyi doğal izanlarıyla akıl edebilirler:

KAYITLARA EKLENECEK LİSTE

a) Yangın bombası veya alev makinesi kullanımı ile, LPG tankı patlaması, uzun süre için için yanıp birdenbire parlayan pamuk, hububat, tütün deposu gibi yangınlar birden çıkarlar ve çıktıkları anda 'büyük'türler. Heybeliada'da ise yangınlar ev veya küçük iş yerlerinde çıktığı için 'küçük' başlar, çıkarma gemisi beklerken(!) büyür.

b) Küçük yangınların çıkarma gemisi olmadan söndürülmesi için ilkçağlardan bu yana geliştirilmiş yöntemler vardır.

c) Yangın söndürme tüpü bulundurmanın zorunlu kılınması; belirli yerlerde belediyeye ait büyük kapasiteli söndürücülerin bulundurulması,

d) Bu tüplerin kullanımları için sık sık (bıkmadan) eğitimler düzenlenmesi,

e) Halkın yangın konusunda bilinçlendirilmesi,

f) Adaların muhtelif yerlerine denizden su çekip basabilecek sabit ve seyyar yangın pompalarının tesis edilmesi,

g) Tahta ve odundan(!) yapılmış bina sakinlerinin yangın söndürme önlemleri almaya zorlanması,

h) Orman Genel Müdürlüğü ile anlaşma yapılarak söndürme helikopterlerinin süratli müdahale edebilecek hale getirilmesi,

i) Yangın riski yüksek bölgelerde (adaların hepsi), yangın gönüllülerinin özendirilmesi ve desteklenmesi (550 yıl önce İstanbul'da vardı, şimdi ABD'de de var),

j) Bu tür yangınlarla mücadelenin aynı zamanda beklenen deprem açısından da zorunlu bir önlem olduğunun idrak edilmesi.

k) Adalarda mevcut itfaiye ekiplerinin eğitimlerinin tazelenmesi, eğitimlerinin çekirdekten yetişmiş itfaiye erleri yerine bu konuda taze bilgilere sahip kişi ve kurumlarca (üniversite, TÜBİTAK vb..) yapılması; kısacası bilimden yararlanılması,

l) Bugüne kadar adalardaki yangınların, çıkış yerleri, nedenleri, tahribat düzeyleri, müdahalede gecikmeleri vb. açılardan analiz edilmesi,

m) Adalar ile İstanbul arasındaki denizin, hava koşullarına bağlı olarak değişkenlik gösterdiğinin hiç olmazsa balıkçılara sorulması ve çıkarma gemilerinin özellikle fırtınalı havalarda -ki yangın için en uygun zamanlar- erişimlerinin imkânsız olabileceğinin bu yolla idrak edilmesi,

n) Halkın, cahil belediye başkanlarından korunması için sık sık Tanrı'ya yakarmaları.

<http://www.tinaztitiz.com>